

og hvorved ganske vist, naar det kom til Stykket, Staten ikke vilde lide noget Tab.

Formanden (Krabbe): En Betragtning som den, det ærede Medlem nu anstillede, savner ikke fuldstændig Anledning i det foreliggende Lovforslag; men jeg maa dog minde om, at dette angaar Udførelse paa enkelte bestemte Embeder af en almindelig Lovregel, hvorimod selve denne almindelige Lovregel ikke foreligger.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Casse: Jeg tillader mig at foreslaa Udsættelsen af et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Dette Forslag vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov angaaende Kolbing Herreds Omraade m. m. (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1079 ff.)

Berg: Det Spørgsmaal, som omhandles i det nærværende Lovforslag, har i de senere Aar et Par Gange været til Forhandling her i Thinget. Lidsels paa Foranledning fra Folkethingets Side forelagde den forrige høitærede Justitsminister et Forslag til Gjennemførelse af Loven af 16de Februar 1866. Paa Grund af Forhindringer, hvilke nærmere ere forklarede i Anmærkningerne til nærværende Lovforslag, blev imidlertid dette Forslag stillet i Bero, og at det blev stillet i Bero, har saaledes været i fuld Overensstemmelse med herfra udtalte Ønsker. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne af denne Lov eller paa Spørgsmaalet om Nødvendigheden af nu at gjennemføre i det væsentlige Loven af 1866, saaledes som den her er foreslaaet anvendt; jeg skal rolig lade disse Spørgsmaal ligge til det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat om Sagen. Der er kun en enkelt Bestemmelse i Loven, nemlig den væsentlige Bestemmelse, hvorved den skiller sig fra Loven af 16de Februar 1866, som jeg skal omtale. Det er foreslaaet at lade Sanderup, Jærup, Bamdrup og Seest Sogne udgaa af Kolbing Herred og lade dem vedblive at henhøre under Andst-Slaugs Herreders Jurisdiktion. Der henvises i saa Henseende til et Andragende fra de

4 nævnte Sogne for 2 a 3 Aar siden. Dette Andragende blev ganske vist paaberaabt under Forhandlingerne tidligere, men det skete fra deres Side, som omtalte dette Andragende, ikke anderledes, end at man ønskede, at det maatte faae den Betydning, at man midlertidig udsatte Ordningen, enten til Retspleiens Ordning forelaa, eller til det Tidspunkt, da den nuværende, for Næsten ingenlunde gamle Mand, som sidder i det nuværende Embede, og som er sportellønnet, afgik. Om det imidlertid er rigtigt, saaledes som dette Spørgsmaal foreslaas jævnet her, nemlig at disse 4 Sogne skulle vedblive at høre under Andst-Slaugs Herreders Jurisdiktion, derom nærer jeg megen Tvivl. Jeg ser meget vel, at den ærede Justitsminister paany har ladet disse 4 Sognes Kommunalbestyrelser adspørge om dette Forhold, og at de i Forening med Ribe Amtmand have svaret bekræftende derpaa. Dette er altsaa meget lokalt. Jeg er imidlertid meget tilbøielig til at slutte mig til de Bemærkninger, som Amtmanden og Veile Amt har fremsat, og som findes i Anmærkningerne. Selv om man altsaa kommer til iøvrigt at ville gaa ind paa den ærede Justitsministers Ønske om en Forandring i de nu bestaaende Forhold for at fordele Arbejdet mere ligeligt mellem de 2 vedkommende Retsbetjente, forekommer det mig neppe rigtigt, at man fastslaar som endelig den Jurisdiktionsgrænse, som her er foreslaaet, thi denne Jurisdiktion bestaaende af de 2 Herreder, Andst og Slaugs, vil udgjøre en Vei-længde af 7 til 8 Mil, nemlig lige fra Kolbing Port og ud imod Varde. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Sogneraadene gjæne nok vilde beholde denne Forbindelse, under den Forudsætning, at de beholde deres Thing- og Arresthus i Kolbing fremdeles, men desforman foreslagde dem det Spørgsmaal, hvilket vistnok ikke har været dem nærværende, da de gave bekræftende Svar i Sagen i den Form, hvori den foreligger, om de ønskede at vedblive at høre under denne Jurisdiktion, naar man lagde Thing- og Arresthuset og Herredsfogeboligen midt ind i Distriktet, 4 a 5 Mil fra det nuværende Sted, og om de hellere vilde rejse fra Kolbing Port og nærmeste Grænse ved Kolbing 4 til 5 Mil ud ad Heden til for at faae varetaget den Slags Forretninger der, eller om de foretrakke at blive ved Kolbing Herred og have deres Embedsmand og Thing- og Arresthus i Kolbing, jeg siger, hvis dette Spørgsmaal havde staaet de vedkommende Sogneraad klart, at det nu skulde afgjøres definitivt, om deres Herredsfoged skulde flytte midt ud i den meget lange Jurisdiktion, saa er det min Overbevisning, at paa den Betingelse vilde intet Medlem af disse 4 Sognes Sogneraad have stemt for, hvad de nu have stemt for. Og selv om de havde gjort det, tror jeg ikke, at vi fornuftigvis i høi Grad kunde tage Hensyn til et saadant Ønske, som neppe er rigtigt. Hvis man imidlertid vilde tænke sig denne Ordning, som er foreslaaet, at man endelig fasslo